REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-3981/2017-70

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Vlatki Toplak, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga višeg sudskog savjetnika-specijalista Lidije Đogaš Batovanja, u pravnoj stvari tužitelja Brian Alfonso Fuentes iz Guatemala City, 13 Calle 7-65 Zona 9, Republika Guatemala, OIB 94930132517, zastupane po punomoćniku Marku Krpanu, odvjetniku u Zagrebu, protiv tužene Maje Mujnović iz Zagreba, Tucmani 10, OIB 69919132873, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 17. rujna 2026. u nazočnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Dominika Borasa, odvjetnika i odsutnosti uredno pozvane tužene, dana 29. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:
„I. I. Nalaže se tuženiku, i to MAJA MUJNOVIĆ iz Zagreba, Tucmani 10, OIB: 69919132873 platiti tužitelju, i to BRIAN ALFONSO FUENTES s prebivalištem u Guatemala City, 13 Calle 7-65 Zona 9, Republika Guatemala, OIB: 94930132517, ukupan iznos od 21.496,97 kn (slovima: dvadesetijednutisiću četiristodevedesetišest kuna devedesetisedam lipa)/ 2.853,14 eura, a sve zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sukladno članku 29. stavku 2. Zakona o obveznim odnosima (N.N. 35/2005, 47/2008, 125/2011, 78/2015, dalje: ZOO), a koje kamate teku od dana podnošenja tužbe pa do isplate, i to sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.
II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak ovog postupka, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom po stopi zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a sukladno članku 29. stavku 2. ZOO-a, i to sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“.

Obrazloženje

1. Tužitelj Brian Alfonso Fuentes je podnio pred ovim sudom dana 20. srpnja 2017. tužbu protiv tužene Maje Mujnović, radi isplate iznosa od 25.848,23 kn/3.430,65 eura

zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama uz naknadu troškova parničnog postupka. Tužitelj u tužbi navodi kako je Cristian Ivan Rodriguez s prebivalištem u SAD-U, Los Angeles, sa tuženom dana 1. travnja 2011. sklopio Ugovor o zajmu broj MM/2011-04-01 u visini od 30.000,00 kn s godišnjim kamatama od 6,02% plativo u kunskoj protuvrijednosti s rokom otplate 1. lipnja 2013.

2. Nadalje, navodi kako je dana 4. svibnja 2012. tužitelj otkupio potraživanje temeljem Ugovora o prijenosu potraživanja – cesiji pri tome navodeći kako je do dana sastava tužbe tužena umjesto ugovorenih rata uplatila iznose navedene u izvatku iz otvorenih stavki, a da iz navedenog proizlazi kako ista nije podmirila svoje obveze prema tužitelju slijedom čega predlaže da sud donese presudu kojom se nalaže tuženoj platiti tužitelju iznos od 25.848,23 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana podnošenja tužbe do isplate uz naknadu troškova postupka tužitelju.

3. Nadalje, tužitelj prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu podneskom od dana 28. listopada 2020., a nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja potražuje isplatu iznosa od 21.496,97 kn sa zakonskim zateznim kamatama počevši od podnošenja tužbe do isplate, odnosno sukladno izmjenama na strani valute u RH, tužitelj je na ročištu dana 20. veljače 2025. navedeni iznos postavio u valuti EUR čime isti sada potražuje isplatu iznosa od 2.853,13 eura sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana 20. srpnja 2017. kao i naknadu troškova parničnog postupka sa zakonskim zateznim kamatama počevši od donošenja prvostupanjske presude pa do isplate.

4. Tužena se prvotno očitovala podneskom od 25. svibnja 2018. koji sadržajno predstavlja odgovor na tužbu navodeći kako se u trenutku primitka predmetne tužbe nalazila u teškom i stresnom razdoblju posebice zbog nekih događaja u poslovnom okruženju. Navodi kako pod kaznenom, materijalnom i moralnom odgovornosti tvrdi da temeljem navedenog ugovora o zajmu, na koji se tužitelj poziva, nije primila iznos veći od 15.000,00 kn, možda čak i manje, a ne 30.000,00 kn kako to tužitelj tvrdi. Nadalje ističe kako je kod potpisivanja ugovora i isplate novca na adresi ureda u Zagrebu, Preradovićeva 2, u prostorima tvrtke Pulenat d.o.o. bila nazočna mlađa ženska osoba po imenu Ivana koja joj je dala obrazac ugovora na potpis, a da na istom nije bilo potpisa zajmodavca niti imena istog. Također navodi kako se nigdje ne spominje žiro račun na koji je potrebno vršiti uplate, već samo poziv na broj koji bi trebalo koristiti kod plaćanja dok je navedena osoba Ivana tuženoj rekla kako se rate plaćaju u navedenom uredu u gotovini po čemu je tužena postupala sve do 14. svibnja 2012. kada je izvršila zadnju uplatu. Potom je u lipnju 2012. otišla na adresu ureda no naišla je na zatvorena vrata, te je pokušala u navedeni ured otići u još nekoliko navrata no svaki put je sve bilo zatvoreno, a ujedno su svi brojevi mobitela na koje je smatrala da bi mogla ostvariti kontakt s nekim iz ureda, bili isključeni. Osoba koja živi u navedenoj zgradi gdje je i spomenuta tvrtka, navela joj je da je vidjela puno policije u navedenim poslovnim prostorijama, a da se u redu nitko ne pojavljuje. Tužena je potom u novinama pročitala da se spominje Cristian Ivan Rodriguez i Ivana kao i mnog druga imena. Tek 17. svibnja 2018. njezin otac je dobio sms poruku sa broja kojem je pozivni u Republici Sloveniji gdje se traži novac od tužene u iznosu od 25.848,00 kn plus kamate i troškovi postupka. Tada je njezin otac kontaktirao taj broj i izvjesna osoba Ana je istom rekla da tužena iznos od oko 25.000,00 kn duguje nekom Brianu, a potom je kontaktirala i tuženu te je nagovarala na plaćanje no tužena navodi da su navedene poruke bile

uznemiravajuće što je dotičnoj i rekla te zaprijetila da će kontaktirati policiju. Navodi kako je i nudila nagodbu, ali do iste nikada nije došlo.

5. Sud ukazuje kako je tužena uložila odgovor na tužbu nakon proteka dodijeljenog roka, no obzirom sud smatra kako u spisu nisu bili ispunjeni uvjeti za donošenje presude zbog ogluhe sukladno čl. 331.b Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), to je isti proveo ovaj postupak radi utvrđenja osnovanosti navoda stranaka. Također, za ukazati je kako se tužena i prije davanja odgovora na tužbu, obratila sudu radi isprike zbog izostanka sa ročišta zakazanog za dan 19. siječnja 2018. te je izostanak obrazložila zbog bolesti o čemu u spisu prileži službena bilješka na listu 12 spisa, a iz medicinske dokumentacije koja je priložena u odgovoru na tužbu jasno proizlazi kako je tužena u više navrata bila i hospitalizirana u navedenom razdoblju.

6. Sud je tijekom postupka proveo po strankama predložene dokaze, i to izvršio uvid u Ugovor o zajmu broj MM/2011-04-01, Ugovor o cesiji sa lista 6-7 spisa pregled dugovanja, presliku uplatnica sa lista 38-43 spisa, presliku dopisa odvjetničkog ureda sa lista 19-22 spisa, izvatke iz tiskanih medija sa lista 44-50 spisa, sms korespondenciju, te je proveden dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.

7. Na osnovi odredbe čl. 8. ZPP-a, ovaj sud smatra kako je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan.

8. Prema čl. 499. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 114/22, 156/22, 156/23, dalje ZOO) ugovorom o zajmu se obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

9. Prema čl. 500. st. 1. ZOO-a zajmoprimac se može obvezati da uz glavnicu duguje i kamate.

10. Uvidom u Ugovor o zajmu broj MM/2011-04-01 sud je utvrdio da su kao potpisnici ugovora naznačeni Cristian Ivan Rodriguez kao zajmodavac i tužena Maja Mujnović kao zajmoprimac te da su dana 1. travnja 2011. zaključili ovaj ugovor o zajmu kojim se zajmodavac obvezao isplatiti tuženoj zajam u iznosu od 30.000,00 kn s rokom otplate 26 mjeseci, u mjesečnim ratama od po 1.233,68 kn uz godišnju kamatu od 6,02 % i trošak zajma od 2.075,68 kn, s tim da prva rata dospijeva 1. svibnja 2011., ali da u ugovoru nije naveden broj žiro računa zajmodavca na koji će zajam vraćati, nego samo poziv na broj koji je prilikom uplate potrebno naznačiti. Nadalje, odredbom čl. 4. navodi se kako zajmoprimac za osiguranje zajma daje jedno ili više od navedenih sredstava osiguranja zajma ovjerenu zadužnicu, administrativnu zabranu za plaću, mirovinu ili slični prihod s ovjerenim potpisom zajmoprimca, potpisane čekove tekućeg računa te pokretnine u vlasništvu zajmoprimca. U čl. 5. Ugovora stoji kako zajmoprimac svojim potpisom izjavljuje da se ne nalazi u nuždi te da svojevoljno pristaje na sve uvjete iz ugovora, da je suglasna da u slučaju ustupanja tražbine zajmodavca na treću osobu sva sredstva osiguranja prelaze na novog vjerovnika bez ograničenja uz pismenu obavijest zajmoprimcu. Za istaknuti je i da je na navedenom ugovoru i otisak prsta.

11. Uvidom u preslike uplatnica sa lista 38-43 spisa, sud je utvrdio kako je iz istih vidljiva uplata tužene na ime 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12. i 13. rate. Na predmetnim

uplatnicama je vidljiv i pečat te potpis ovlaštene osobe iz Pulenat d.o.o. za poslovne usluge, Zagreb, Elizabete Kotromanić 3.

12. Uvidom u Ugovor o cesiji sa lista 6-7 spisa, sud je utvrdio kako je isti sklopljen između Cristiana Ivana Rodrigueza kao cedenta i Briana Alfonsa Fuentesa kao cesionara dana 14. svibnja 2012. u vezi dužnika, ovdje tužene, povodom Ugovora o zajmu od 1. travnja 2011., gdje u točki 2. predmetnog ugovora stoji kako je cedent dužan obavijestiti cesusa (tuženu) o ustupanju potraživanja. Za ukazati je kao spisu ne prileži u smislu čl. 219. st. 1. ZPP-a dokaz kako je tužitelj ikada na bilo koji način obavijestio tuženu o navedenom prijenosu potraživanja.

13. Uvidom u sms poruke sa lista 51-52 spisa sud je utvrdio kako su iste poslane sa broja mobitela +38640709337 bez naznake osobe o kojoj se radi, ali koja tuženu na vrlo neobičan način poziva na plaćanje dugovanja, spominje održavanje ročišta u ovom predmetu dok je uvidom u list 54 spisa, sud utvrdio kako se izvjesna Ana Jarc javlja tuženoj i tužena je moli dostavu ponude na mail.

14. Nadalje, sud je na okolnost visine predmetnog potraživanja proveo i dokaz financijskim vještačenjem po vještaku Darku Prpiću iz Darfin d.o.o.. Tako iz provedenog financijskog vještačenja proizlazi kako je preostali iznos duga po predmetnom Ugovoru o zajmu i prema uplatama evidentiranim od strane tužitelja na dan 30. travnja 2017. u visini od 21.496,97 kn od čega se 14.422,87 kn odnosi na glavnicu, 400,38 kn na redovne kamate i 7.074,10 na zatezne kamate na dan 30. travnja 2017.

15. Članak 7. st. 1. ZPP-a određuje da su stranke dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice.

16. Članak 219. st. 1. ZPP-a određuje da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika.

17. Za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari mjerodavne su čl. 80. st. 1., čl. 81. st. 1., čl. 82. st. 2., čl. 84. st. 1., čl. 499. st. 1. i čl. 500. st. 1. ZOO-a.

18. Članak 80. st. 1. ZOO-a određuje da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

19. Članak 81. st. 2. ZOO-a određuje da s tražbinom prelaze na primatelja sporedna prava, kao što su pravo prvenstvene naplate, hipoteka, založno pravo, prava iz ugovora s jamcem, prava na kamate, ugovornu kaznu i sl.

20. Člankom 82. st. 1. ZOO-a propisano je kako za ustup tražbine nije potreban pristanak dužnika, ali je ustupitelj dužan obavijestiti dužnika o ustupanju.

21. Članak 84. st. 1. ZOO-a određuje da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Stavak 2. istog čl. ZOO-a određuje da dužnik može isticati primatelju, pored prigovora koje ima prema njemu, i one prigovore koje je mogao istaknuti ustupitelju do časa kad je saznao za ustupanje.

22. Članak 499. st. 1. ZOO-a određuje da se ugovorom o zajmu obvezuje zajmodavac predati zajmoprimcu određeni iznos novca ili određenu količinu drugih zamjenljivih stvari, a zajmoprimac se obvezuje vratiti mu poslije stanovitog vremena isti iznos novca, odnosno istu količinu stvari iste vrste i kakvoće.

23. Članak 500. st. 1. ZOO-a određuje da se zajmoprimac može obvezati da uz glavnicu duguje i kamate.

24. Iz navoda tužene iz odgovora na tužbu, koje je sud prihvati obzirom su isti potkrijepljeni i priloženom dokumentacijom u spisu te iznijete bez kontradiktornosti, proizlazi da je tvrtka Pulenat d.o.o. u svojim poslovnim prostorijama putem dotične Ivane isplatila tuženoj iznos od 15.000,00 kn po osnovi predmetnog Ugovora o zajmu, dok je u ugovoru naveden veći iznos tj. iznos od 30.000,00 kn. Pri tome je potrebno istaknuti da je sud povjerovao navodima tužene, te da u navedenom Ugovoru o kreditu (list 4 spisa) nigdje ne stoji da zajmoprimac potpisom ugovora potvrđuje primitak iznosa od 30.000,00 kn već samo da se ugovorom sklapa zajam kojim zajmodavac daje zajmoprimcu iznos od 30.000,00 kn.

25. Na odluku suda da ocijeni istinitim navode tužene utjecala je i činjenica da se na predmetnom ugovoru o zajmu, osim potpisa tužene, nalazi i otisak prsta tužene, što je neuobičajeno za sklapanje pravnih poslova u današnje vrijeme pa se postavlja pitanje koja je svrha stavljanja otiska prsta na ugovor o zajmu (uz potpis na istom) i iz kojeg razloga se na ugovoru o cesiji, uz potpise, ne nalaze otisci prsta. Nužno je zaključiti da je otisak prsta na ugovoru o zajmu trebao "jače" potvrditi navode iz ugovora o isplati novčanog iznosa od 30.000,00 kn. Stoga, baš i zbog toga, sud poklanja vjeru navodima upravo tužene.

26. Osim toga, utjecaj na ocjenu suda imala je i odredba čl. 5. Ugovora i u kojoj je navedeno da isti nije u nuždi, da samosvjesno prihvaća svojim potpisom sve uvjete iz Ugovora te da je potpuno sposoban svaki mjesec podmiriti ratu po ugovoru te je suglasna da u slučaju ustupanja tražbine zajmodavca na treću osobu sva sredstva osiguranja prelaze na novog vjerovnika bez ograničenja uz pismenu obavijest zajmoprimcu. Dakle, u toj izjavi se, pored ostalog, navodi i sposobnost rasuđivanja tužene, što je očito trebalo pojačati poziciju zajmodavca u slučaju sudskog postupka. Ta izjava je, po mišljenju ovog suda, svojevrsna priprema za sudski postupak, što ne bi bilo potrebno da je Cristian Ivan Rodriguez kao zajmodavac, prilikom sklapanja predmetnog ugovora o zajmu postupao sukladno odredbi čl. 4. ZOO-a, a kojom je propisano da su se u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja.

27. Nadalje u odnosu na spomenuti Ugovor o cesiji sa lista 6-7 spisa, sud ukazuje kako slijedi. Da bi tužitelj, kao cesionar, uspio u ovom sporu protiv tužene, kao cesusa, mora dokazati da je cedent - zajmodavac Cristian Ivan Rodriguez bio vjerovnik tražbine koju je ugovorom o cesiji prenio na cesionara. Dakle, da bi treća osoba kao cesionar mogla u parničnom postupku zahtijevati od dužnika ispunjenje njegove obveze prenesene ugovorom o cesiji, ona mora dokazati postojanje te obveze, što nedvojbeno uključuje i visinu koja se od cesusa - tužene potražuje tužbom, sukladno obvezama preuzetim osnovnim ugovorom. To dakle znači da je tužitelj u ovoj parnici trebao dokazati da je tužena temeljem predmetnog Ugovora o zajmu primila od zajmodavca kao cedenta 30.000,00 kn, koliko se navodi u istom, te da je polazeći od toga, visina preostalog duga po tom obvezno-pravnom odnosu, upravo 25.848,32 kn (3.429,66 eura), odnosno prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od dana 20. veljače 2025., a nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja iznos od 2.853,13 eura.

28. Međutim, kao što je naprijed navedeno, tužitelj nije dokazao da je tužena temeljem predmetnog Ugovora o zajmu primila od zajmodavca kao cedenta 30.000,00 kn, niti je ičime dokazano da je tužena o prijenosu tražbine obaviještena pisanim putem,

kako to jasno stoji i u Ugovoru o kreditu kao i u Ugovoru o cesiji, a što je isti bio dužan učiniti i sukladno čl. 82. st. 1. ZOO-a.

29. Tužitelj je u ovom postupku bio dužan, obzirom na osporavanje izvršene isplate u iznosu od 30.000,00 kn, ali i plaćanja rata navodnog zajma, dokazati je li tuženoj isplaćen novac, tko joj ga je predao i u kojem iznosu, na koji su način primane navodne uplate (tko ih je primao, jesu li vršene na ruke, preko računa, u kreditnom uredu) i jesu li za iste tuženoj izdavane kakve potvrde. Sud je po prijedlogu tužitelja usvojio dokazni prijedlog za provođenje financijskog vještačenja na okolnost visine duga prema predmetnom Ugovoru o zajmu kako je to prethodno navedeno. Tužitelj nije imao prigovor na nalaz i mišljenje vještaka te je prema utvrđenoj visini specificirao tužbeni zahtjev podneskom od 20. veljače 2025. dok se tužena nije očitovala na nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Darka Prpića. Sud prihvaća matematički izračun stalnog sudskog vještaka. Međutim, valja uzeti u obzir i da je vještak izračun radio isključivo na temelju priložene tablice iz koje nije vidljivo niti tko ju je sastavio, a kamoli da bi u tablici evidentirane uplate bile potkrjepljenje drugim dokazima (bankovni izvaci, potvrde o uplatama izvršenim na ruke) pa sud niti rezultate tog dokaza ne prihvaća kao relevantne po pitanju utvrđivanja osnova spornog pravnog posla. Dostavljena tablica nije vjerodostojna pa je sud, obzirom na nedostatak drugih dokaza koji bi potkrijepili ono što je u tablici evidentirano (isplata i uplate) ne prihvaća kao objektivan dokaz već drži da je ista prigodno iskonstruirana, tj. sastavljena za potrebe ovog postupka.

30. Tužitelj je u ovom postupku primjenom pravila o teretu dokazivanja iz čl. 219. i čl. 221a. ZPP-a koje obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bio u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Dužnost je stranaka u parnici iznijeti činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Njihova je dužnost također iznijeti sudu činjenice i predložiti dokazna sredstva prikladna za stjecanje uvjerenja suda u istinitost tvrdnji od kojih zavisi osnovanost zahtjeva stranke. Dakle, istinitost određene tvrdnje dokazuje onaj koji tvrdi da određena činjenica postoji, a ne onaj koji poriče njeno postojanje. Ako stranka u tome ne uspije sud će izvesti zaključak o nedokazanosti, odnosno o neistinitosti njene tvrdnje pa će njen zahtjev odbiti kao neosnovan. Tužitelj u ovom postupku nije dokazao da je tuženoj isplatio po ugovoru o zajmu od 1. travnja 2011. naznačeni iznos od 30.000,00 kn (3.981,68 eura) i da je slijedom navedenog tužena dužna platiti iznos od 2.853,13 eura prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu od 20. veljače 2025., a što je bio dužan učiniti budući tužena navedeno osporava. Dakle, nije dokazao da prema tuženoj postoji ikakva tražbina, slijedom čega tužitelj nema pravo niti tražiti njeno namirenje na način kako to predlaže postavljenim tužbenim zahtjevom pa je sa istim u cijelosti odbijen, sve kako je odlučeno u točci I. izreke ove presude.

31. Naime, sud ukazuje kako prema čl. 285. st. 1. ZOO-a prividan ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Spisu ne prileži dokaz da bi Cristian Ivan Rodriguez ili Brian Alfonso Fuentes sukladno čl. 2. Ugovora o prijenosu potraživanja – cesiji bilo kada obavijestio tuženu o ustupu u smislu čl. 82. st. 1. ZOO-a, a što iako nije pretpostavka valjanosti ugovora, ukazuje na vjerojatnu zloporabu te moguće antidatiranje, fiktivnost i posljedičnu ništetnost Ugovora o prijenosu potraživanja – cesiji navodno zaključenog između tužitelja kao ustupitelja i Briana Alfonsa Fuentesa kao primatelja ustupa, sve sukladno čl. 285. st. 1. ZOO-a.

32. Odredbom čl. 361. st. 1. ZOO-a propisano je da kad je ispunjenje obveze u određenom roku bitan sastojak ugovora, pa dužnik ne ispuni obvezu u tom roku, ugovor se raskida po samom zakonu, a odredbom čl. 361. st. 4. ZOO-a propisano je da to pravilo važi kako u slučaju kad su ugovorne strane predvidjele da će se ugovor smatrati raskinutim ako ne bude ispunjen u određenom roku, tako i onda kad je ispunjenje ugovora u određenom roku bitan sastojak ugovora po naravi posla.
33. Slijedom navedenog, sud ukazuje sve i da tvrdnje tužitelja smatra osnovanim, odnosno da je tužena doista sa zajmodavcem sklopila predmetni pisani Ugovor o zajmu, da je tuženoj doista isplaćen ugovoreni iznos o čemu u spisu ne prileži dokaz kako je to prethodno navedeno, a zajmodavac potom prenio svoje potraživanje iz tog Ugovora na neke treće osobe za koje tužena nema nikakvih saznanja niti je sa istim sklopio ugovor o zajmu, čime sama aktivna legitimacija tužitelja nije ničime dokazana, čak i tada, tužbeni zahtjev tužitelja ne bi bio osnovan, jer je potraživanje zajmodavca iz tog Ugovora prestalo raskidom tog Ugovora kako je to prethodno navedeno.
34. Sud ukazuje kako je u tom slučaju tužitelj imao mogućnost eventualno potraživati od tužene kao zajmoprimca da mu tužena vrati ono što joj je tužitelj dao kao zajmodavac i to kao učinak raskida ugovora u smislu odredbe čl. 368. st. 2. ZOO-a, već svoj zahtjev temelji na tvrdnji da je tužena dužna ispuniti preostale obveze iz predmetnog pisanog Ugovora o zajmu.
35. Nadalje, tvrdnja tužene da joj je iznos zajma predan u kreditnom uredu u kojemu je tužena vraćala rate zajma s kojim je dogovorila bitne sastojke ugovora o zajmu čini logičnu i neproturječnu činjeničnu cjelinu s činjenicom da je tužena vraćala zajam temeljem uplatnica koje je dostavila u spis, a na kojima se nalazi pečat društva Pulenat d.o.o., potpis blagajnika tog društva.
36. Slijedom svega navedenog sud je utvrdio predmetni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovanim čime je odlučeno kao u izreci ove presude.
37. Kako je tužitelj u cijelosti izgubio spor, to je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a valjalo u cijelosti odbiti i zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka i odlučiti kao u izreci ove presude, a za istaknuti je kako tužena nije potraživala naknadu troškova postupka.

Zagreb, 29. listopada 2026.

Sudac:
Vlatka Toplak

VLATKA TOPLAK

Elektronički potpisano: 29.10.2026T11:35:17 (UTC:2026-10-29T10:35:17Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 1baa90a5-5b98-44da-855a-147a93438d30

Općinski građanski sud u Zagrebu

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU :
Protiv ove presude dozvoljena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u tri primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa ove presude.

DNA:
1. tužitelju po pun. uz nalog za platež sudske pristojbe
2. tuženoj

U Zagrebu, dana 29. listopada 2026. godine
Viši sudski savjetnik-specijalist: Lidija Đogaš Batovanja

Broj zapisa: **9-3088f-5c4a7**

Kontrolni broj: **0c355-8d87a-51d43**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.